

Publicerad 2023-03-29 12:56 av Tätt intill

Gryningen.

Jag har sår att slicka
precis som du
Men vissa ställen når jag inte
Inte ens med tungspetsen

Vill så mycket
Tar emot så lite
Hela jag en kvävd suck

Stannar mellan andetagen och letar luft
Går i ide och somnar
Med dina löften om en snar sommar
tapetserad över alla mina väggar

Ljuset väcker mig och persiennen dras upp
Ser dig ingenstans
Varken utanför eller innanför
Jag blir ensam med gryningen

Såret på ryggen gör sig påmint
Som ett eko från förr i den tomma grottan
Klär jag av mig
Denna gång utelämnas inget

Inga tygstycken som täcker min vinter
Jag ansar mig med ljuset tänt
Finner porlande bäckar och fria fåglar
Kvitter innanför andetagen

Placerar mig ömt bortom dig
Stannar i eget blickfång
Och våren gör sitt
Helt utan vår hjälp.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tätt intill med Poeter.se id #224236 innehar upphovsrätten